

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] dres —, at Bestemmelsen om, at Valutaattesterne kan overdrages, skulde betyde Indførelse af en Kædehandel. Her vil jeg stole paa det Samarbejde, som jo skulde etableres med Erhvervsorganisationerne, og regne med, at man gennem et saadan Samarbejde kan opnaa den Lettelse i Administrationen, som det er Hensigten med denne Ændring at opnaa, uden at det skulde medføre Vanskeligheder paa anden Maade for den forbrugende Befolkning.

Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) sluttede sit lange Foredrag med en Forespørgsel om, hvorvidt Forslaget var et Ultimatum, eller der kunde forhandles derom. Jeg har i adskillige Aar bevæget mig paa Forhandlingsomraader, men jeg har nu haft den Indstilling, at vilde man opnaa noget af sin Modpart, skulde man ikke paa Forhaand være grovkornet over for ham eller bruge en Tone, som egentlig ikke kunde indbyde til Forhandling. Jeg vil gerne sige rent personlig, at det forekommer mig, at den Tone, som den ærede Ordfører anlagde over for Regeringen, var af den Art, at den danner den Undtagelse, som jeg mener bekræfter Regelen for dette høje Tings Forhandlinger, der er præget af en urban og fordragelig Form.

Det ærede Medlem berørte det samme Spørgsmaal som Ordføreren for Socialdemokratiet, nemlig Spørgsmaalet om de uheldige Tilstande, der har udviklet sig i Provensen, og jeg har allerede besvaret den stillede Forespørgsel, idet jeg har ment, at der gennem den foreslaaede Ændring vil kunne tages større Hensyn til de Særegenheder, der har bestaaet med Hensyn til Importen inden for visse Brancher, hvor en Del Provensforretninger paa Grund af de hidtidige Regler næppe har faaet den Stilling, som de ifølge deres tidligere Virksomhed og Afsætningsomraade maatte have et naturligt Krav paa.

Det ærede Medlem spurgte, om det Ekspeditionsgebyr, der er foreslaaet i Lovforslagets § 3, sidste Stykke, skulde have tilbagevirkende Kraft, og paa hvad Maade det i det hele skulde administreres. Nej, selvfølgelig skal det ikke have tilbagevirkende Kraft. Endvidere var det ærede Medlem inde paa, hvorledes man vilde administrere en saadan Ordning, naar det drejer sig om Bevillinger, der udstedes i Vægtenheder, og her vil jeg mene, at man maa beregne Gebyret efter en af Valutakontoret anslaaet Pris paa den paagældende Vare. I øvrigt er det naturligvis ganske nødvendigt, at der om Praktiseringen af dette Gebyr føres Forhandlinger

med Myndighederne, med Tolddepartementet, ligesom det vil være rimeligt — og det er min Hensigt — at føre de nødvendige Forhandlinger med Erhvervene for at faa den bedst mulige Ordning ud af det.

Naar det ærede Medlem anslog det Beløb, som disse Gebyrer vilde andrage, til 3½ Mill. Kr., maa jeg sige, at jeg tror paa ingen Maade, man kan regne med et saa stort Beløb. Det er muligt, at det ærede Medlem er gaaet ud fra den Attestuddeling, der har fundet Sted i 1936, men jeg tror ikke paa, at man tør paaregne en tilsvarende stor Attestuddeling i 1937; jeg tror derimod, man maa regne med et Beløb, der ligger omkring 3 Mill. Kr. Man har anslaaet Udgifterne ved Valutakontorets Administration for indeværende Finansaar til ca. 2,7 Mill. Kr., saa der bliver egentlig ikke noget større Overskud, i hvert Tilfælde ikke paa langt nær et Overskud af den Størrelse, som det ærede Medlem var tilbøjelig til at regne med.

Jeg vil, som sagt, forhandle med Erhvervene om, hvorvidt Gebyret skal falde, naar Attesterne udstedes, eller paa et andet Tidspunkt, og jeg vil ogsaa forhandle derom med de Myndigheder, som skal have med Oppebørselen at gøre; formodentlig skal denne Ordning praktiseres gennem en Stempelafgift.

Den ærede Ordfører for Venstre (Villemoes) omtalte dernæst, at jeg nu havde anskaffet mig en Pressesekretær. Jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg ikke har anskaffet mig en Pressesekretær, men da det formodentlig drejer sig om Valutakontorets Pressesekretær, vil jeg oplyse, at han blev knyttet til Kontoret i August Maaned 1935, og at de Udgifter, der medgaar til hans Afønning, er uhyre rimelige. Jeg havde den Opfattelse, at ogsaa Erhvervene, Handelen bl. a., havde Interesse i gennem denne Pressetjeneste at kunne faa de rigtige Oplysninger om Valutakontorets Virksomhed og i det hele taget om de Forhold, der knytter sig til denne Administration.

Den ærede Ordfører for Venstre berørte ogsaa Anordningen i § 3, hvorefter der foruden importregulerende fremtidig ogsaa skulde kunne træffes forbrugsbegrænsende Foranstaltninger. Der ligger ingen principielle Ændringer heri, hvad jeg ogsaa tidligere har anført; det er nærmest en Tydeliggørelse af, hvad der gælder i Øjeblikket.

Med Hensyn til Ændringen i § 11 skal jeg bemærke, at det har vist sig, at man i adskillige Tilfælde var ude for Prisstigninger, som man maatte erkende var urimelige, men som man ikke kunde gøre noget ved,